

har strakt sig til Affattelsen af Indlæg. De i saa Henseende fornødne Ændringer til §§ 3 og 4 ville findes nedenfor under Nr. 5 og 6, efter tvende andre Ændringer under Nr. 3 og 4 til § 3, hvor Overretterne berøres, og som paa dette Sted vise sig som ifkun Redaktionsændringer, men iøvrigt staae i Forbindelse med en noget forandret Opfattelse af Overretts-sagførernes Stilling, som der ved Udkastets §§ 7 og 8 vil blive Leilighed til nærmere at omtale.

Efter Udkastets § 4 foreslaae vi en ny Paragraph indstukt, der, i Overensstemmelse med hvad vi alt ovenfor i Almindelighed have havt Leilighed til at udtale, gaaer ud paa at give visse, juridisk bannede Mænd, der fra andre Embedsstillinger maatte kunne ønske at gaae over i Sagførervirksomheden, den dertil fornødne Afgang, uden at Betingelsen behøver at være, at de, naar Talen er om Høiesterets-sagførelsen, tidligere have været Overretts-sagførere, eller ved de andre Sagførerstillinger, at de tidligere have været i de ved disse foreskrevne Fuldmægtigpladser. At nu de Mænd, om hvilke Talen her er, nemlig Dommere og Universitetslærere i Lovkyndigheden, i sig selv frembyde de fornødne Garantier, troe vi ikke med Føie kan modsiges, og det forekommer os da, at der ingen tilstrækkelig Grund er til for deres Vedkommende at lade en saadan Bestemmelse ude, om det end ganske rigtigt er Tilfældet, som i Motiverne fremhævet, at forskellige Tvivl reise sig, naar Spørgsmaalet stilles i sin Almindelighed, om hvilke Embedsstillinger der overhovedet kunde være Anledning til at medtage under Bestemmelsen. Vi have holdt os til de Embedsklasser, om hvilke formeentlig Alle maae være enige, og vilde man fremdeles indvende, at en Tilspøielse som den af os foreslaaede neppe vil kunne blive af nogen stor praktisk Betydning, saa bemærke vi dertil, at den dog i alt Fald ikke vil være uden Værd for de Paagældende, allermindst under en videre Udvikling af Forholdene som den, vi paa Retspleiens Gebeet see imøde. — Den i Forslag bragte nye Paragraph vil findes nedenfor under Nr. 7.

At der erlægges Gehyrer ved Bestikkelserne, finde vi, da det Samme har været Til-

fældet med de hidtilværende Bestallinger, ret naturligt og foreslaae derfor ingen Forandring ved Udkastets § 5.

Hvad derimod § 6 angaaer, da formene vi for det Første, at Ordet „Sagførerstillingen“ bør ombyttes med „Udøvelse af Sagførervirksomheden“ (Ændringsforslag Nr. 8), da en endelig Opgivelse af Stillingen jo ikke er nødvendig, fordi en Sagfører, mulig ifkun midlertidigen, indtræder i en anden med Sagførervirksomhedens Udøvelse uforenelig Stilling, hvorimod det maa være nok, at Sagførerbestikkelsen saalænge hviler, for til en senere Tid, under atter forandrede Forheld, mulig paany at kunne afbenyttes. — Dernæst forekommer det os heller ikke nødvendigt, ubetinget at forbyde en Forening af Sagførervirksomhed med et hvilket som helst kongeligt Embede; ud over de judicielle Embeder og Dvirghedsposterne synes sliq Uforenelighed ikke med Nødvendighed at strække sig. Hvad derimod angaaer de øvrige offentlige Embeds- og Bestillings-Forhold, — dog udenfor Ansættelse i Politiets Tjeneste, der, ligesom private Tjenesteforhold hos Amtmænd og Retsbetjente, efter Udkastet ikke bør kunne forenes med Sagførervirksomhedens Udøvelse — forekommer det os rettest, da nærmere specielle Regler i Loven visnok ikke let ville kunne gives, at overlade Afgjørelsen i de mødende Tilfælde til Regjeringen, hvorved ogsaa Frygten for mulige Ulemper for Stats-tjenestens Larv, der i Motiverne nævnes som en væsentlig Grund for det almindelige Forbud, vilde være fjernet. Hertil slutte sig Ændringsforslagene Nr. 9 og 10; og under Nr. 11 foreslaae vi endnu ved denne Paragraph i Lovudkastet en Tilspøielse, der vil gjøre det muligt for en Sagfører, selv hvor Embedsstillingen ikke tilstøder almindelig Udøvelse af Sagførervirksomhed, med sine Foresattes Tilladelse at kunne udføre en enkelt Rets-sag, t. Ex. en politisk Proces, hvilket uden en saadan udtrykkelig Tilspøielse vilde være ham ganske afstaaet, eftersom ellers specielle Bevillinger af den Art herefter ikke ville kunne meddeles.

Ved §§ 7 og 8 bemærke vi, at der ikke forekommer os Anledning til at gjøre en skarp Adskillelse mellem de tvende Overretter eller de ved disse procederende Sagførere, som bestikkede udelukkende